

جنگ برای نفت سودان

شرکت های آلمانی از جدایی طلبان(جنوب) حمایت می کنند، مجریان طرح مشترک شمال به هدایت چینی ها از رژیم سودان.

Jürgen Elsässer
Junge Welt 29.07.2004

برگردان: سیاوش محمودی

منبع: روزنامه یونگه ولت(آلمان)

به ابتکار امریکا و اتحادیه اروپا قرار است در این هفته قطعنامه ای در سازمان ملل به تصویب رسانده شود که تحریم و فشار را علیه سودان امکانپذیر سازد. (آنها سعی می کنند) که با فشارهای اخلاقی از طریق نمایش هیجان انگیز فقر و وضعیت مصیبت بار در استان شرقی سودان، وافور، اعزام نیروهای مداخله گر را محتمل تر می سازد.

خبرگزاری AFP در ۱۵ یولی از ۱۰ هزار کشته در این منطقه بحرانی سخن به میان آورد، اتحادیه اروپا در آخر هفته گذشته از ۵۰ هزار و روزنامه زوریشه جدید از ۱۰۰ هزار کشته سخن می گوید. در این رابطه هیچ سندی هم ارائه نشد.

در میان کشورهای غربی آلمان و انگلستان شلاق به دستان این مداخله نظامی هستند. رژیم تونی بلیر در آخر هفته گذشته از فرستادن نیروهای انگلیسی-استرالیایی صحبت به میان آورد. وزیر خارجه سودان، مصطفی عثمان اسماعیل در طی انتقادی در دو هفته پیش می گوید: «در ارتباط با مسئله دارفور، آلمان یکی از سرسخت ترین کشورها است»

خانم کرسستین مولر، سیاست مدار حزب سبزها، یکی از سخنگویان وزارت امور خارجه در دسامبر سال گذشته موضوع مداخله نیروهای مداخله گر نظامی را به میان آورده بود. خانم هایدی ماری وسورگ- مستول وزیر کمک برای رشد و تکنولوژی از حزب سوسیال دموکرات از ماه می طرحی را تبلیغ می کند که متعاقب آن نیروهای مداخله سریع که از سربازان آفریقایی تشکیل می شود، به سودان شده که بودجه آن را اروپا تأمین کند. سیاستمدار حزب لیبرال آلمان، گرهارد باوم از اواسط یولی از دخالت نیروهای مداخله گر بین المللی سخن به میان می آورد که آلمان نیز در آن شرکت دارد. حتی کنگره آمریکا نیز در هفته گذشته از دولت بوش خواست که: «به طور جدی مداخله چند جانبه و یا حتی یک جانبه را مورد بررسی قرار دهد...»

این که برلین به شکل یک جانبه ای علیه حاکمان خارطوم دست به حمله زده و هیچگاه سخنی در رابطه با « ارتش آزادیبخش جنوب سودان» SPLM/A که آنها هم در ارتباط با شرایط پدیده آمد در مناطق فقر زده سودان پاسخگو هستند، به میان نمی آورد، تنها یک دلیل ساده دارد: یک سرمایه گذار آلمانی قرارداد میلیاردری با جدائی طلبان جنوب سودان بسته است. موضوع مربوط به شرکت «تورملن»(۱) شرکت خط آهن از باد اولدسلو(۲) که به عنوان مثال در سال ۲۰۰۲ خط آهن سریع السیر کلن- فرانکفورت را ساخت، می باشد.

در اوایل یولی در نایروبی پایتخت کنیا به مدت کوتاهی بعد از این که خانم «مولر» یکی از سخنگویان پارلمان آلمان در آنجا حضور داشته باشد، مراحل بستن قرارداد توسط دال به شکل عالی ای صورت پذیرفت.

به موجب این قرار داد می بایست شرکت «تورملن» خط راه آهنی از جنوب سودان از شهر «یوبا» از طریق «اوگاندا» تا کنیا بسازد. واگن های نفتکش می بایستی از طریق این خط آهن، نفت سودان را به مسافت ۲۵۰۰ کیلومتر تا بندر «موباسا» در کنیا حمل کنند. به همین دلیل ساده شرکتهای آلمانی از تقسیم سودان حمایت می کنند.

در این رابطه یکی از رهبران SPLM/A بعد از بستن قرارداد می گوید: «این (خط آهن) رگ حیاتی استقلال ما است». یک مجله کنیایی به نام «ملت» می نویسد: «این خط آهن می تواند نقشه جغرافیایی و سیاسی قاره آفریقا را تغییر دهد». و در همین

رابطه رئیس شرکت «تورملن» با خوشحالی تمام تأکید می کند که «سودان از منابع زیر زمینی غنی ای مثل نفت، طلا و اروانیوم برخوردار است»

چریک های مسیحی-انیمستی جنوب سودان بیش از ۲۰ سال است که برای جدایی از اکثریت مسلمان سودان می جنگند. در طی این جنگ داخلی خشن و وحشیانه از هر دو طرف بیش از یک میلیون و پانصد هزار نفر جان خود را از دست داده اند. در سال گذشته، در حالی که آخرین مذاکرات دو طرف درگیری در جریان بود، شورشیان شرق سودان (دارفور) با حمایت جدایی خواهان جنوب، علیه دولت مرکزی دست به سلاح بردند. به این طریق یک حمله گازانبری را از دو طرف آغاز کردند. تا این که در اواخر ماه می ۲۰۰۴ دولت خارطوم مجبور می شود قرارداد صلحی را با جدایی طلبان به امضاء برساند که به موجب آن برای جدایی طلبان جنوب این امکان فراهم می گردد که دست به تشکیل یک دولت انتقالی بزنند. تا به امروز نفت سودان عمدتاً در جنوب سودان استخراج شده و در نهایت از طریق یک بندر به شمال، «پورت سودان» در دریای سرخ منتقل می شد. این خط لوله در محور شمال - جنوب تا به امروز سودان را به عنوان یک کشور متحد نگاه می داشت. به این دلیل تمام سعی رژیم سودان بر این است که آن را تکمیل کند.

روز یکشنبه هفته گذشته (۲۰۰۴/۰۷/۲۵) دولت سودان قراردادی به قیمت ۱/۷ میلیارد دلار با شرکتهای روسی، چینی، مالزیایی، عمارات متحده عربی، و همچنین انگلستان و فرانسه بسته است. در واقع دولت سودان تنها می تواند کمی بیش از نصف قرارداد ۳ میلیارد دلاری ای را به این شرکت ها ارائه کند که جدائی طلبان جنوب برای ساختن راه آهن جنوب می خواهند سرمایه گذاری کنند. طرح تکمیل خط لوله شمال-جنوب توسط کشورهایی که در بالا یاد شد، به رهبری چینی های به پیش برده می شود.

یک مسابقه زمانی در جریان است: آیا ابتدا طرح مشترک به هدایت چینی ها برای ساختن خط لوله شمال به پایان خواهد رسید که سودان را به ثبات برساند؟ و یا این که خط راه آهن آلمانی به طرف جنوب که سودان را قطعه قطعه خواهد کرد؟ هر چه بیشتر حکومت ها در خارطوم از طریق دخالت غرب بی ثبات تر شوند، طرح دوم امکانپذیر تر خواهد بود.

Bad Oldesloe – ۲ Thormehlen

-۱

Dialog

Postamt1 / Postlagernd

04109 Leipzig / Germany

گفتگوهای زندان ویژه اینترنت

Email: dialogt@web.de

goftogooha@web.de

Internet: <http://www.dialogt.net>